

Estymacja gęstości prawdopodobieństwa metodą selekcji modelu

M. Wojtyś

Wydział Matematyki i Nauk Informatycznych
Politechnika Warszawska

Wisła, 7 grudnia 2009

Próba losowa z rozkładu prawdopodobieństwa o nieznannej gęstości f :

$$X_1, X_2, \dots, X_n \sim f$$

Niech

$$\mathcal{M} = \{f_\theta : \theta \in \mathbb{R}^m\}$$

będzie m -wymiarowym modelem parametrycznym, gdzie funkcje f_θ to gęstości p-stwa dane w pewnej ustalonej postaci.

Próba losowa z rozkładu prawdopodobieństwa o nieznannej gęstości f :

$$X_1, X_2, \dots, X_n \sim f$$

Niech

$$\mathcal{M} = \{f_\theta : \theta \in \mathbb{R}^m\}$$

będzie m -wymiarowym modelem parametrycznym, gdzie funkcje f_θ to gęstości p-stwa dane w pewnej ustalonej postaci.

Przykład 1. Liniowe kombinacje funkcji ortogonalnych:

$$f_{\theta}(x) = \sum_{j=1}^m \theta_j b_j(x),$$

gdzie b_1, b_2, \dots, b_m jest układem ortogonalnym w zadanej przestrzeni funkcyjnej.

Przykład 2. Rodzina wykładnicza rozkładów:

$$f_{\theta}(x) = c(\theta) \exp\left\{\sum_{j=1}^m \theta_j b_j(x)\right\},$$

gdzie $c(\theta)$ jest stałą normującą.

Przykład 1. Liniowe kombinacje funkcji ortogonalnych:

$$f_{\theta}(x) = \sum_{j=1}^m \theta_j b_j(x),$$

gdzie b_1, b_2, \dots, b_m jest układem ortogonalnym w zadanej przestrzeni funkcyjnej.

Przykład 2. Rodzina wykładnicza rozkładów:

$$f_{\theta}(x) = c(\theta) \exp\left\{\sum_{j=1}^m \theta_j b_j(x)\right\},$$

gdzie $c(\theta)$ jest stałą normującą.

Dla $\gamma \in 2^{\{1, \dots, m\}}$ zdefiniujmy model $\mathcal{M}_\gamma \subset \mathcal{M} = \{f_\theta : \theta \in \mathbb{R}^m\}$ taki, że

$$\mathcal{M}_\gamma = \{f_\theta(\cdot) \in \mathcal{M} : \theta_j = 0 \text{ dla } j \notin \gamma\}.$$

Oczywiście $\mathcal{M}_{\{1, \dots, m\}} = \mathcal{M}$.

Problem selekcji modelu polega na wybraniu na podstawie próby losowej jednego z 2^m powyższych modeli w celu estymacji f .

Dla $\gamma \in 2^{\{1, \dots, m\}}$ zdefiniujmy model $\mathcal{M}_\gamma \subset \mathcal{M} = \{f_\theta : \theta \in \mathbb{R}^m\}$ taki, że

$$\mathcal{M}_\gamma = \{f_\theta(\cdot) \in \mathcal{M} : \theta_j = 0 \text{ dla } j \notin \gamma\}.$$

Oczywiście $\mathcal{M}_{\{1, \dots, m\}} = \mathcal{M}$.

Problem selekcji modelu polega na wybraniu na podstawie próby losowej jednego z 2^m powyższych modeli w celu estymacji f .

Metody selekcji modelu mają za zadanie wybrać model, w którym możliwe jest uzyskanie estymatora, który jednocześnie:

- jest dopasowany do próby losowej X_1, \dots, X_n ,
- odzwierciedla ogólne własności rozkładu f .

Szukamy zatem najprostszego modelu, w obrębie którego możliwa jest dobra aproksymacja f .

Przykład

Jeśli $f \in L^2([a, b])$, to można ją rozwinąć w szereg Fouriera w zadanej bazie funkcji:

$$f(x) = \sum_{j=1}^{\infty} \theta_j b_j(x).$$

Wtedy wybór modelu polega na znalezieniu skończonego podzbioru $\gamma \subset \mathbb{N}$ dającego dobry estymator postaci

$$\hat{f}(x) = \sum_{j \in \gamma} \hat{\theta}_j b_j(x)$$

w modelu \mathcal{M}_γ .

Przykłady metod selekcji

AIC: bazuje na odległości Kullbacka-Leiblera $\mathbb{E}_f \left(\log \frac{f}{\hat{f}} \right)$ jako funkcji straty.

$$\hat{\gamma} = \arg \max_{\gamma \in 2^{\{1, \dots, m\}}} AIC(\mathcal{M}_\gamma),$$

$$\text{gdzie } AIC(\mathcal{M}_\gamma) = \log \prod_{i=1}^n \hat{f}_\gamma(X_i) - |\gamma|,$$

gdzie \hat{f}_γ to estymator największej wiarygodności dla f w modelu \mathcal{M}_γ .

BIC:

$$\hat{\gamma} = \arg \max_{\gamma \in 2^{\{1, \dots, m\}}} BIC(\mathcal{M}_\gamma),$$

$$\text{gdzie } BIC(\mathcal{M}_\gamma) = \log \prod_{i=1}^n \hat{f}_\gamma(X_i) - |\gamma| \frac{\log n}{2}.$$

Przykłady metod selekcji

AIC: bazuje na odległości Kullbacka-Leiblera $\mathbb{E}_f \left(\log \frac{f}{\hat{f}} \right)$ jako funkcji straty.

$$\hat{\gamma} = \arg \max_{\gamma \in 2^{\{1, \dots, m\}}} AIC(\mathcal{M}_\gamma),$$

$$\text{gdzie } AIC(\mathcal{M}_\gamma) = \log \prod_{i=1}^n \hat{f}_\gamma(X_i) - |\gamma|,$$

gdzie \hat{f}_γ to estymator największej wiarygodności dla f w modelu \mathcal{M}_γ .

BIC:

$$\hat{\gamma} = \arg \max_{\gamma \in 2^{\{1, \dots, m\}}} BIC(\mathcal{M}_\gamma),$$

$$\text{gdzie } BIC(\mathcal{M}_\gamma) = \log \prod_{i=1}^n \hat{f}_\gamma(X_i) - |\gamma| \frac{\log n}{2}.$$

Niech $\hat{\theta}$ będzie estymatorem parametru $\theta \in \mathbb{R}^m$ w modelu \mathcal{M} opartym o próbę X_1, \dots, X_n .

Dla zadanego $\varepsilon_n > 0$ oraz stałych $C_j > 0$ zdefiniujemy zbiór

$$\Gamma_n = \{j : |\hat{\theta}_j| > C_j \varepsilon_n, 1 \leq j \leq m\}.$$

Wówczas jeśli f jest postaci f_{θ^0} dla pewnego $\theta^0 \in \mathbb{R}^\infty$, to Γ_n przybliża zbiór

$$\gamma := \{j : |\theta_j^0| > 0\},$$

a tym samym przybliża najmniejszy model, do którego należy nieznanne f_{θ^0} .

Twierdzenie

Założmy, że

$$f(x) = c(\theta) \exp\left\{\sum_{j=1}^k \theta_j b_j(x)\right\},$$

gdzie $k < \infty$ lub $k = \infty$. Jeśli:

- $\max_{1 \leq j \leq m} \|b_j\|_\infty = O(m^\omega)$ dla pewnego $\omega \geq 0$,
- $\|\sum_{j=m+1}^\infty \theta_j b_j\|_\infty = O(m^{-r})$ gdy $m \rightarrow \infty$, gdzie $r > \frac{1}{2} + \omega$,
- $n/m_n^{2+4\omega} \rightarrow \infty$ oraz $n\varepsilon_n^2/m_n^{1+2\omega} \rightarrow \infty$ gdy $n \rightarrow \infty$,
- $\liminf_{n \rightarrow \infty} m_n \geq k$, $\varepsilon_n \rightarrow 0$, $C_j \leq C_{j+1}$ dla $j \in \mathbb{N}$,

to

$$\lim_{n \rightarrow \infty} P(\Gamma_n = \gamma) = 1, \quad \text{gdy } k < \infty.$$

Jeśli dodatkowo $|\theta_j| > (C_1 + C_j)\varepsilon_n$ dla $j \in \gamma_m := \gamma \cap \{1, \dots, m\}$, to

$$\lim_{n \rightarrow \infty} P(\Gamma_n = \gamma_m) = 1, \quad \text{gdy } k = \infty.$$

Twierdzenie

Założmy, że

$$f(x) = c(\theta) \exp\left\{\sum_{j=1}^k \theta_j b_j(x)\right\},$$

gdzie $k < \infty$ lub $k = \infty$. Jeśli:

- $\max_{j=1, \dots, m} \|b_j\|_\infty = O(m^\omega)$ dla pewnego $\omega \geq 0$,
- $\|\sum_{j=m+1}^\infty \theta_j b_j\|_\infty = O(m^{-r})$ gdy $m \rightarrow \infty$, gdzie $r > \frac{1}{2} + \omega$,
- $n/m_n^{2+4\omega} \rightarrow \infty$ i $m_n \rightarrow \infty$ gdy $n \rightarrow \infty$, $\varepsilon_n \rightarrow 0$, $C_j \leq C_{j+1}$ dla $j \in \mathbb{N}$,

to

$$KL(f \|\hat{f}_n) \xrightarrow{P} 0, \text{ gdy } n \rightarrow \infty,$$

gdzie \hat{f}_n jest estymatorem największej wiarygodności w modelu wykładniczym wybranym metodą progowania.

Przy podobnych założeniach można wykazać, że jeśli

$$f(x) = \sum_{j=1}^k \theta_j b_j(x),$$

gdzie $k < \infty$ lub $k = \infty$, to

$$\|f - \hat{f}\|_{L^2} \xrightarrow{\mathcal{P}} 0, \quad \text{gdy } n \rightarrow \infty.$$

Ponadto $P(\Gamma_n = \gamma) \rightarrow 1$, jeśli tylko $\lim_{n \rightarrow \infty} m_n \geq k$.

Próg $C_{j\epsilon_n}$ w definicji:

$$\Gamma_n = \{j : |\hat{\theta}_j| > C_{j\epsilon_n}, 1 \leq j \leq m\}.$$

jest deterministyczny. Możemy jednak rozważyć progi zależne od danych.
Na przykład:

$$C_j := \|\hat{\theta}\|_m C_j$$

lub

$$C_j := R_j = \text{ranga } |\hat{\theta}_j| \text{ wśród } \{|\hat{\theta}_1|, \dots, |\hat{\theta}_m|\}$$

przy uporządkowaniu malejącym (tzn. element największy ma rangę równą 1).

Dla tak zdefiniowanych reguł selekcji tezy twierzeń o zgodności są prawdziwe przy podobnych założeniach.

Przykłady obliczeniowe - trafność wyboru modelu

θ	Γ_1	Γ_2	Γ_3	Γ_4
$(0, 0.1, 0, 0, 0)$	0.0002	0.202	0.085	0.136
$(0, 0.2, 0, 0, 0)$	0.009	0.375	0.351	0.345
$(0, 0.4, 0, 0, 0)$	0.361	0.674	0.935	0.823
$(0, 0.6, 0, 0, 0)$	0.931	0.846	0.999	0.980
$(0, 0.8, 0, 0, 0)$	0.970	0.936	1.000	0.998
$(0, 1.0, 0, 0, 0)$	0.956	0.968	0.998	1.000

$$\Gamma_1 = \{j : |\hat{\theta}_j| > j\varepsilon_n, 1 \leq j \leq m\},$$

$$\Gamma_2 = \{j : |\hat{\theta}_j| > j\|\hat{\theta}\|_m \varepsilon_n, 1 \leq j \leq m\},$$

$$\Gamma_3 = \{j : |\hat{\theta}_j| > R_j \varepsilon_n, 1 \leq j \leq m\},$$

$$\Gamma_4 = \{j : |\hat{\theta}_j| > R_j \|\hat{\theta}\|_m \varepsilon_n, 1 \leq j \leq m\},$$

$$\varepsilon_n = \sqrt{\log n/n}, n = 100, m = 5.$$

Przykłady obliczeniowe - trafność wyboru modelu

θ	Γ_1	Γ_2	Γ_3	Γ_4
$(0, 0, 0.1, 0, 0)$	0.000	0.115	0.129	0.152
$(0, 0, 0.2, 0, 0)$	0.000	0.261	0.429	0.355
$(0, 0, 0.4, 0, 0)$	0.019	0.553	0.944	0.781
$(0, 0, 0.6, 0, 0)$	0.340	0.704	0.985	0.954
$(0, 0, 0.8, 0, 0)$	0.744	0.775	0.970	0.988
$(0, 0, 1.0, 0, 0)$	0.758	0.810	0.951	0.995

$$\Gamma_1 = \{j : |\hat{\theta}_j| > j\varepsilon_n, 1 \leq j \leq m\},$$

$$\Gamma_2 = \{j : |\hat{\theta}_j| > j\|\hat{\theta}\|_m \varepsilon_n, 1 \leq j \leq m\},$$

$$\Gamma_3 = \{j : |\hat{\theta}_j| > R_j \varepsilon_n, 1 \leq j \leq m\},$$

$$\Gamma_4 = \{j : |\hat{\theta}_j| > R_j \|\hat{\theta}\|_m \varepsilon_n, 1 \leq j \leq m\},$$

$$\varepsilon_n = \sqrt{\log n/n}, n = 100, m = 5.$$

Przykłady obliczeniowe - $MISE(\hat{f})$

θ	S	Γ_1	Γ_2	Γ_3	Γ_4
(0, 0.1, 0, 0, 0)	0.025	0.013	0.028	0.020	0.046
(0, 0.2, 0, 0, 0)	0.044	0.047	0.031	0.041	0.063
(0, 0.4, 0, 0, 0)	0.035	0.133	0.025	0.025	0.052
(0, 0.6, 0, 0, 0)	0.039	0.038	0.024	0.015	0.024
(0, 0.8, 0, 0, 0)	0.046	0.019	0.022	0.017	0.018
(0, 1.0, 0, 0, 0)	0.054	0.022	0.022	0.021	0.018

S - reguła Schwarza,

$$\Gamma_1 = \{j : |\hat{\theta}_j| > j\varepsilon_n, 1 \leq j \leq m\},$$

$$\Gamma_2 = \{j : |\hat{\theta}_j| > j\|\hat{\theta}\|_m \varepsilon_n, 1 \leq j \leq m\},$$

$$\Gamma_3 = \{j : |\hat{\theta}_j| > R_j \varepsilon_n, 1 \leq j \leq m\},$$

$$\Gamma_4 = \{j : |\hat{\theta}_j| > R_j \|\hat{\theta}\|_m \varepsilon_n, 1 \leq j \leq m\},$$

Przykłady obliczeniowe - $MISE(\hat{f})$

θ	S	Γ_1	Γ_2	Γ_3	Γ_4
(0, 0, 0.1, 0, 0)	0.024	0.013	0.031	0.020	0.038
(0, 0, 0.2, 0, 0)	0.052	0.043	0.038	0.035	0.037
(0, 0, 0.4, 0, 0)	0.056	0.163	0.029	0.020	0.026
(0, 0, 0.6, 0, 0)	0.044	0.233	0.027	0.019	0.021
(0, 0, 0.8, 0, 0)	0.053	0.081	0.030	0.030	0.024
(0, 0, 1.0, 0, 0)	0.063	0.042	0.037	0.045	0.033

S - reguła Schwarza,

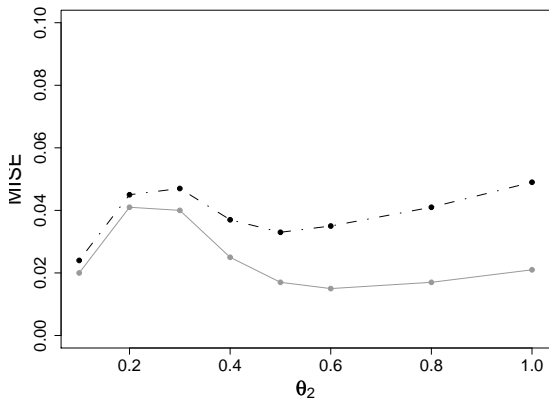
$$\Gamma_1 = \{j : |\hat{\theta}_j| > j\epsilon_n, 1 \leq j \leq m\},$$

$$\Gamma_2 = \{j : |\hat{\theta}_j| > j\|\hat{\theta}\|_m\epsilon_n, 1 \leq j \leq m\},$$

$$\Gamma_3 = \{j : |\hat{\theta}_j| > R_j\epsilon_n, 1 \leq j \leq m\},$$

$$\Gamma_4 = \{j : |\hat{\theta}_j| > R_j\|\hat{\theta}\|_m\epsilon_n, 1 \leq j \leq m\},$$

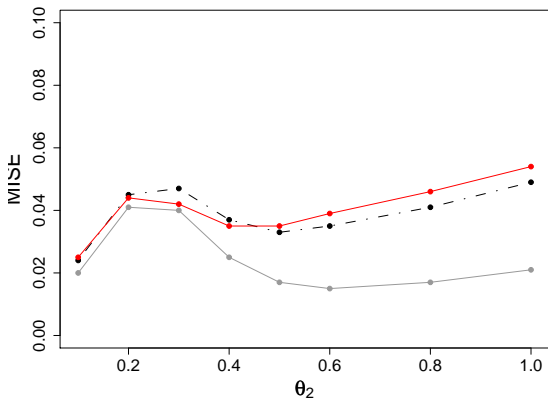
Przykłady obliczeniowe - $MISE(\hat{f})$

linia szara - $MISE(\hat{f})$ dla reguły Γ_3 ,

linia przerywana - $MISE(\hat{f})$ dla reguły $\hat{k} := \max \Gamma_3$.

Przykłady obliczeniowe - $MISE(\hat{f})$

linia szara - $MISE(\hat{f})$ dla reguły Γ_3 ,
linia przerywana - $MISE(\hat{f})$ dla reguły $\hat{k} := \max \Gamma_3$,
linia czerwona - $MISE(\hat{f})$ dla reguły Schwarz.